YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

9 päivänä lokakuuta 2008 *

Asiassa C-16/07 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 18.1.2007,

Marguerite Chetcuti, Euroopan yhteisöjen komission ylimääräinen toimihenkilö, kotipaikka Zejtun (Malta), edustajanaan avocat M.-A. Lucas,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Joris ja K. Herrmann, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (esittelevä tuomari) ja G. Arestis,

julkisasiamies: Y. Bot,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.3.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.6.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Chetcuti vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-357/04, Chetcuti vastaan komissio, 8.11.2006 antaman tuomion Kok. H. 2006, s. I-A-2-255 ja II-A-2-1323; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuin hylkäsi hänen kanteensa, joka koski kilpailun valintalautakunnan 22.6.2004 tekemän päätöksen, jolla evättiin hänen osallistumisensa kilpailumenettelyyn (jäljempänä riidanalainen päätös), sekä tähän menettelyyn liittyvien myöhempien toimien kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt), sellaisina kuin ne olivat voimassa 30.4.2004 saakka ja sellaisina kuin niitä sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin, 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Nimitys tai ylennys voidaan tehdä ainoastaan avoimen viran täyttämiseksi näissä henkilöstösäännöissä säädetyillä edellytyksillä.

Toimielimessä avoimena olevista viroista on ilmoitettava kyseisen toimielimen henkilöstölle heti, kun nimittävä viranomainen on päättänyt, että kyseinen virka täytetään.

Jos avointa virkaa ei voida täyttää siirron, ylennyksen tai sisäisen kilpailun kautta, siitä on ilmoitettava kaikkien kolmen Euroopan yhteisön henkilöstölle.”

3 Henkilöstösääntöjen 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.

_ _”

4 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla,

b) voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu,

c) kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset,

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

Kilpailumenettely voidaan myös aloittaa varallaololuettelon laatimiseksi.”

5 Henkilöstösääntöjen liitteessä III, jonka otsikkona on ”Kilpailumenettely”, olevassa 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Nimittävä viranomainen vahvistaa kilpailuilmoituksen pariteettikomiteaa kuultuaan.

Kilpailuilmoituksessa on täsmennettävä:

a) kilpailun luonne (toimielimen sisäinen kilpailu, toimielinten yhteinen sisäinen kilpailu, avoin kilpailu, – –),

b) yksityiskohtaiset säännöt (todistuksiin, kokeisiin tai sekä todistuksiin että kokeisiin perustuva kilpailu),

c) täytettäviin virkoihin liittyvien tehtävien ja velvollisuuksien luonne,

d) täytettäviin virkoihin vaadittavat tutkinnot ja todistukset tai työkokemus,

– –.”

6 Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot), sellaisina kuin ne olivat voimassa 30.4.2004 saakka ja sellaisina kuin niitä sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin, 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Ylimääräisellä toimihenkilöllä tarkoitetaan näissä palvelussuhteen ehdoissa toimihenkilöä, joka on palkattu:

a) hoitamaan tehtäviä jossakin toimielimessä joko osa- tai kokopäivätoimisesti 52 artiklassa määritellyin rajoituksin, kiinnittämättä häntä kuitenkaan vakinaisesti mihinkään toimeen, joka kuuluu tätä toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevaan henkilöstötaulukkoon,

b) sijaiseksi

– ura-alueella B, C tai D tai kielten alan virkaryhmässä toimivalle virkamiehelle tai väliaikaiselle toimihenkilölle, tai

– poikkeustapauksessa ura-alueen A erityistehtäviä hoitavalle ja muuhun kuin A 1 tai A 2 palkkaluokkaan kuuluvalle virkamiehelle tai väliaikaiselle toimihenkilölle,

kun tämä on tilapäisesti estynyt hoitamasta tehtäviään, sen jälkeen kun on tutkittu toimielimen muiden virkamiesten mahdollisuus toimia sijaisena,

ja jonka palkka maksetaan asianomaisen toimielimen talousarvioon tätä tarkoitusta varten varatuista kokonaismäärärahoista.”

7 Palvelussuhteen ehtojen 9 artiklan mukaan väliaikaisen toimihenkilön palvelukseen ottamisen tarkoituksena voi olla vain kutakin toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevaan henkilöstötaulukkoon kuuluvan avoimen toimen täyttäminen palvelussuhteen ehtojen II osastossa säädetyin edellytyksin.

8 Palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Otettaessa palvelukseen väliaikaisia toimihenkilöitä on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman

luotettavia henkilöitä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.

_ _”

9 Palvelussuhteen ehdot eivät sitä vastoin sisällä mitään vaatimuksia, jotka koskevat palkattavilta ylimääräisiltä toimihenkilöiltä edellytettävää pätevyyttä ja tehokkuutta.

10 Palvelussuhteen ehtojen 52 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Ylimääräisen toimihenkilön tosiasiallinen palvelussuhde, mukaan lukien työsopimuksen jatkaminen, voi kestää enintään:

a) toimihenkilön hoitaman sijaisuuden verran, jos hänet on palkattu sellaisen virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön sijaiseksi, joka ei tilapäisesti kykene hoitamaan tehtäviään,

b) kolme vuotta kaikissa muissa tapauksissa.”

Asian tausta

11 Valittaja toimi paikallisena toimihenkilönä Euroopan yhteisöjen komission Maltan-edustustossa 1.11.1991–30.4.2004. Hänen sopimuksensa päättyi, koska Maltan tasavalta liittyi Euroopan unioniin 1.5.2004, mikä johti kyseisen edustuston lakkauttamiseen tässä maassa.

12 Valittaja teki 27.4.2004 sopimuksen ura-alueen B ylimääräisen toimihenkilön tehtävän hoitamisesta ajanjaksoksi 1.5.2004–31.12.2004. Hänen sopimuksensa 2 artiklassa määrättiin, että hän hoitaisi ”monipuolisia tekstinlaadintaan, oikolukuun, kirjanpitoon ja teknisiin töihin liittyviä toimihenkilön tehtäviä”.

13 Komissio julkaisi 6.4.2004 kilpailuilmoituksen, jonka otsikkona oli ”kilpailuilmoitus siirtymistä ura-alueelta B ura-alueelle A koskevasta sisäisestä kilpailusta (COM/PA/04)”. Kyse oli kokeisiin perustuvasta kilpailusta, jonka perusteella oli tarkoitus laatia hallintovirkamiesten (A 7/A 6) varallaololuettelo.

14 Kilpailuilmoituksen III.1 kohta, jonka otsikkona oli ”Edellytykset kilpailuun ilmoittautumiselle”, kuului seuraavasti:

”Kilpailu on avoin [palvelussuhteen ehtojen] I osaston (Yleiset säännökset) 2 artiklassa tarkoitetuille virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille, jotka kuuluvat johonkin ura-alueen B palkkaluokista,

minkä lisäksi se on avoin [palvelussuhteen ehtojen] I osaston (Yleiset säännökset) 2 artiklassa tarkoitetuille virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille, jotka kuuluvat johonkin ylemmän ura-alueen palkkaluokista,

ja jotka hakemusten jättämiselle asetettuna määräpäivänä – –:

– –

b) ovat palvelleet vähintään viisi vuotta ura-alueella B tai ylemmällä ura-alueella virkamiehenä tai [väliaikaisena toimihenkilönä tai ryhmien I–V ylimääräisenä toimihenkilönä] komissiossa tai osittain muissa toimielimissä tai virastoissa (liite I), joiden henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä tai [palvelussuhteen ehtoja].

– –”

15 Valittaja ilmoittautui hakijaksi edellä mainittuun kilpailuun.

16 Chetcutin osallistuminen kilpailuun evättiin riidanalaisella päätöksellä sen johdosta, että hän ei täyttänyt virkaikävaatimusta eikä liioin hallinnollista asemaa koskevaa vaatimusta, koska kilpailu oli avoin ainoastaan virkamiehille tai väliaikaisille toimihenkilöille.

Oikeudenkäynti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

17 Chetcuti nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 31.8.2004 toimitetulla kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati riidanalaisen päätöksen ja kilpailumenettelyyn liittyvien myöhempien toimien kumoamista.

18 Hän väitti ensimmäisessä kanneperusteessaan, että kilpailuilmoitus oli henkilöstösääntöjen 4 ja 27 artiklan sekä 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen siltä osin kuin siinä varattiin pääsy riidanalaiseen kilpailuun ainoastaan virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille ja siten suljettiin ylimääräiset toimihenkilöt sen ulkopuolelle. Riidanalainen päätös oli hänen mielestään tästä syystä lainvastainen.

19 Chetcuti väitti toisessa kanneperusteessaan, että kilpailuilmoitus oli henkilöstösääntöjen 27 ja 29 artiklan sekä yksikön edun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen siltä osin kuin siinä edellytettiin viiden vuoden virkaikää ura-alueella B tai ylemmällä ura-alueella virkamiehenä, väliaikaisena toimihenkilönä tai ryhmien I–V ylimääräisenä toimihenkilönä ja jätettiin siis huomiotta virkaikä, joka oli saavutettu paikallisena toimihenkilönä. Näin ollen riidanalainen päätös oli hänen mielestään myös tästä syystä lainvastainen.

20 Ensimmäisen kanneperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 49–51 kohdassa sitä, minkälainen ja minkälaajuinen harkintavalta toimielimille on myönnetty palvelukseen ottamista koskevien menettelyjen osalta. Se katsoi, että toimielimille annetaan henkilöstösäännöissä laaja harkintavalta palvelukseen ottamista koskevien menettelyjen osalta ja että yhteisön tuomioistuinten valvonta koskee ainoastaan sitä, ettei toimivaltainen viranomainen ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti.

21 Tämän saman tuomion 52 ja 53 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että yhteisöjen palvelukseensa ottamat eri henkilöryhmät vastaavat yhteisön hallinnon perusteltuja tarpeita. Se lisäsi, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamisen osalta vahvistetut olennaiset vaatimukset poikkeavat ylimääräisten toimihenkilöiden osalta vahvistetuista vaatimuksista.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että kilpailuilmoituksesta ilmenee, että riidanalainen kilpailu oli ”sisäinen kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A” ja että sen pääasiallisena tarkoituksena oli mahdollistaa virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden siirtyminen ura-alueelta B ura-alueelle A. Kyseisen tuomion 57 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei ollut osoitettu, että komissio olisi käyttänyt harkintavaltaansa virheellisesti, kun se oli asettanut osallistumisedellytykseksi virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön aseman ja sulkenut ylimääräiset toimihenkilöt haun ulkopuolelle.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti merkityksettömänä valittajan väitettä, jonka mukaan riidanalainen kilpailu oli paitsi kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A myös toisenluonteinen sisäinen kilpailu, koska se oli avoin yhtäältä ura-alueiden A tai B väliaikaisille toimihenkilöille ja toisaalta ura-alueen A virkamiehille. Se korosti, että tähän kilpailuun hyväksyttävät virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, kuuluivatpa he ura-alueeseen A tai ura-alueeseen B, olivat ylimääräisistä toimihenkilöistä poiketen jo osoittaneet pätevyytensä ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

24 Koska viimeksi mainittuja säännöksiä oli jo sovellettu virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ensimmäisen palvelukseen ottamisen yhteydessä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että valittajan väite, jonka mukaan komissio ei olisi ottanut huomioon edellä mainituissa säännöksissä määritettyä kaikkien palvelukseen ottamisten tavoitetta, oli perusteeton.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että vaikka ylimääräiset toimihenkilöt voivat palvelussuhteen ehtojen 3 artiklan nojalla hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä, tämä ei riitä siihen, että heidät voitaisiin rinnastaa virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin ylennyskilpailussa.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi lopuksi tämän saman tuomion 62 kohdassa, että valittaja on virheellisesti vedonnut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, koska yhtäältä virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt ja toisaalta ylimääräiset toimihenkilöt eivät ole oikeudellisesti toisiinsa rinnastettavassa asemassa, sillä heihin sovellettavat palvelukseen ottamisen edellytykset ovat erilaisia.

27 Näiden seikkojen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan ensimmäisen kanneperusteen ja totesi lopuksi, että koska komissio saattoi laillisesti varata pääsyn riidanalaiseen kilpailuun vain virkamiehille ja väliaikaisille toimihenkilöille, valittajan osallistumisen epääminen oli perusteltua. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei pitänyt tarpeellisena lausua toisesta kanneperusteesta, joka koski tähän kilpailuun pääsyn osalta edellytettyä virkaikää ja kilpailumenettelyyn liittyviä myöhempiä toimia.

Asianosaisten vaatimukset

28 Chetcuti esitti yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.1.2007 toimitetulla valituskirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan valituksen, jossa hän vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– kumoaa kilpailumenettelyyn liittyvät myöhemmät toimet ja erityisesti valintalautakunnan laatiman kilpailuilmoituksessa vahvistetut edellytykset täyttävien hakijoiden luettelon, komission päätöksen, jolla tämän perusteella vahvistettiin täytettävien virkojen lukumäärä, valintalautakunnan toimintansa päätteeksi vahvistaman soveltuvien hakijoiden luettelon sekä nimittävän viranomaisen tämän perusteella tekemät nimityspäätökset

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa käydyissä oikeudenkäynneissä.

29 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

30 Valituksesta ilmenee, että valittaja esittää valituksensa tueksi pääasiassa kolme valitusperustetta.

31 Valittaja väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan henkilöstösääntöjen 4 artiklan ja 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ”sisäisen kilpailun” käsitettä ja että siinä jätetään ottamatta huomioon kaikkien palvelukseen ottamisten tavoite, sellaisena kuin se ilmenee henkilöstösääntöjen 4 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja 27 artiklasta. Valittaja katsoo toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Kolmannella valitusperusteellaan valittaja väittää, että valituksenalainen tuomio ei ole oikeudellisesti riittävän perusteltu.

32 Koska valittajan pääasiallisin ja merkittävin argumentti muodostuu siitä, että hänen hakemustaan on väitetysti kohdeltu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti, yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että nyt käsiteltävänä olevan valituksen tarkastelu on syytä aloittaa toisesta valitusperusteesta.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

33 Valittaja väittää toisella valitusperusteellaan, että valituksenalaisella tuomiolla loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden oikeudellinen asema ei ole rinnastettavissa ylimääräisten toimihenkilöiden asemaan.

34 Valittaja väittää erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se perusteli tätä päätelmää toteamalla, että virkamiehistä ja väliaikaisista toimihenkilöistä poiketen ylimääräisten toimihenkilöiden ei tarvitse ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaa olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

35 Valittaja korostaa siten, että ura-alueen B virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ovat osoittaneet pätevyytensä ainoastaan tähän ura-alueeseen kuuluvien tehtävien osalta ja että he eivät ole todistaneet ylimääräistä pätevyyttä ura-alueeseen A kuuluvien tehtävien hoitamiseksi. Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden erilaisista palvelukseen ottamisen edellytyksistä ei näin ollen seuraa, että heidän asemansa ei ole rinnastettavissa ylimääräisten toimihenkilöiden asemaan, kun kyse on pääsystä osallistumaan riidanalaiseen kilpailuun.

36 Valittaja väittää, että se seikka, että ylimääräiset toimihenkilöt voivat virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden tavoin hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä, osoittaa riittävällä tavalla, että heillä on kyky hoitaa täytettäviin virkoihin kuuluvia tehtäviä.

37 Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon yhtäältä virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ja toisaalta ylimääräisten toimihenkilöiden palkkaamiseen liittyvät erot, viimeksi mainittujen sulkemisella riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle ei loukata yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

38 Se täsmentää, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamiselle asetetulla vaatimuksella mahdollisimman suuresta pätevyydestä, tehokkuudesta ja ehdottomasta luotettavuudesta määritetään paitsi heidän ja toimielimen välisen oikeudellisen suhteen laatu myös heidän mahdollisuutensa luoda uraa toimielimessä.

39 Komission mukaan mikään konkreettinen seikka ei tue valittajan väitteitä, jotka koskevat ylimääräisten toimihenkilöiden mahdollisuutta hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä. Pelkästään se, että näillä toimihenkilöillä on mahdollisuus hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä, ei ole riittävä peruste katsoa, että valituksenalaisen kilpailun pitäisi olla heille avoin. Komissio korostaa tältä osin, että ylimääräisistä toimihenkilöistä poiketen virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden on ehdottomasti täytettävä henkilöstösääntöjen 27 artiklassa ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklassa asetetut palvelukseen ottamisen edellytykset. Lisäksi komissio huomauttaa, että ylimääräisten toimihenkilöiden todellinen tehtävien hoito on otettu huomioon toisessa osallistumiskriteerissä, jonka mukaan vaadittua virkaikää laskettaessa otetaan huomioon ylimääräisenä virkamiehenä hankittu työkokemus.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

40 Aluksi on syytä huomauttaa, että yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavoin eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavoin, ellei tällainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua (ks. asia C-303/05, Advocaten voor de Wereld, tuomio 3.5.2007, Kok. 2007, s. I-3633, 56 kohta ja asia C-276/07, Delay, tuomio 15.5.2008, Kok. 2008, s. I–3635, 19 kohta).

41 Tältä osin on tutkittava, tekikö ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valittajan väitteen mukaisesti oikeudellisen virheen todetessaan, että ylimääräisten toimihenkilöiden asema ei ole rinnastettavissa virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden asemaan.

42 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 87–92 kohdassa todennut, henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen säännöksistä ilmenee, että yhtäältä ylimääräisten toimihenkilöiden ja toisaalta virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden hallinnollisen aseman, palvelukseen ottamista koskevien vaatimusten ja palkkausehtojen välillä on eroja.

43 Ensiksikin henkilöstösääntöjen 5 ja 6 artiklasta sekä palvelussuhteen ehtojen 3 ja 9 artiklasta yhdessä luettuina ilmenee, että toisin kuin virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt, jotka hoitavat henkilöstötaulukossa erityisesti määritettyä virkaa, ylimääräiset toimihenkilöt hoitavat – sijaisuuksia lukuun ottamatta – hallinnollisia tehtäviä, jotka eivät sisälly kyseiseen taulukkoon (ks. vastaavasti asia 17/78, Deshormes v. komissio, tuomio 1.2.1979, Kok. 1979, s. 189, 35 kohta ja asia 106/80, Fournier v. komissio, tuomio 19.11.1981, Kok. 1981, s. 2759, 9 kohta).

44 Kuten toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valituksenalaisessa tuomiossa totesi, ylimääräisten toimihenkilöiden osalta ei ole säännöstä, joka vastaisi virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin sovellettavaa henkilöstösääntöjen 27 artiklan ensimmäistä alakohtaa ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 1 kohtaa. Tästä seuraa, että virkamiehistä ja väliaikaisista toimihenkilöistä poiketen ylimääräisten toimihenkilöiden ei tarvitse palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaa olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

45 Kolmanneksi, toisin kuin asia on virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, ylimääräisiin toimihenkilöihin ei sovelleta järjestelmää, jossa heidät arvioidaan ja heistä laaditaan määräajoin arviointikertomus.

46 Neljänneksi on otettava huomioon, että henkilöstösääntöjen 32 artiklassa ja palvelussuhteen ehtojen 8 artiklassa annetaan väliaikaisille toimihenkilöille mahdollisuus jatkaa uraansa virkamiehenä henkilöstösäännöissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa väliaikaisena toimihenkilönä hankitut ikälisät säilyvät, jos kyseessä oleva toimihenkilö nimitetään välittömästi tämän jakson päätyttyä virkamieheksi samaan palkkaluokkaan. Ylimääräisten toimihenkilöiden osalta ei kuitenkaan ole vastaavia säännöksiä.

47 Viidenneksi, ylimääräiset toimihenkilöt eivät kuulu yhteisöjen toimielimien yhteisellä päätöksellä perustamaan sosiaaliturvajärjestelmään, johon virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt kuuluvat.

48 On todettava, että näistä eroista seuraa, että ylimääräisiä toimihenkilöitä ei oteta palvelukseen vakituisen tehtävän hoitamiseksi yhteisön toimielimissä. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, ylimääräisen toimihenkilön sopimukselle on päinvastoin ominaista, että kyseisen toimihenkilön palkkaamiseen liittyy ajallinen

epävarmuus, koska kyseistä sopimusta voidaan käyttää vain tilapäiseen sijaistukseen tai sellaisten hallinnollisten tehtävien hoitamiseen, jotka ovat väliaikaisia, kiireellisesti tarpeellisia tai tarkemmin määrittelemättömiä (ks. em. asia Deshormes v. komissio, tuomion 37 kohta ja em. asia Fournier v. komissio, tuomion 9 kohta). Ylimääräiset toimihenkilöt muodostavat näin ollen erillisen toimihenkilöryhmän, joka täyttää kyseiset toimihenkilöt työllistävien toimielinten erilaiset tarpeet.

49 Tästä seuraa, että ylimääräiset toimihenkilöt eivät voi odottaa, että heidät samaistetaan virkamiehiin ja väliaikaisiin toimihenkilöihin, kun kyse on mahdollisuudesta luoda uraa yhteisön toimielimissä.

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti todennut, että ylimääräisten toimihenkilöiden asema poikkeaa virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden asemasta ja että tämä ero huomioon ottaen ylimääräisten toimihenkilöiden jättäminen riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle ei loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

51 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ensimmäinen valitusperuste

Tutkittavaksi ottaminen

52 Komissio väittää ensiksi, että valittajan esittämä peruste on jätettävä tutkimatta, koska sillä kyseenalaistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaiselle kilpailulle antama luonnehdinta. Se huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vain ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka käsittelee asian ensimmäisenä instanssina, on toimivaltainen toteamaan tosiseikat ja arvioimaan niitä. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käytti yksinomaista toimivaltaansa arvioida tosiseikat eikä ottanut niitä huomioon vääristyneellä tavalla, se katsoi sanamuodon ja kyseiseen kilpailuun ilmoittautumisen edellytysten perusteella eli siis objektiivisesti, että tämä sisäinen kilpailu oli lähinnä kilpailu siirtymisestä ura-alueelta toiselle tai ylennyskilpailu.

53 Tältä osin on syytä huomauttaa, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on EY 225 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok. 2006, s. I-3173, 51 kohta ja asia C-266/06 P, Degussa v. komissio ja neuvosto, tuomio 22.5.2008, 72 kohta).

54 Tästä seuraa, että valittajan väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luonnehtinut riidanalaista kilpailua oikeudellisesti virheellisellä tavalla, on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

– Asianosaisten lausumat

55 Valittaja väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ymmärtänyt väärin henkilöstösääntöjen 4 artiklassa ja 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ”sisäisen kilpailun” käsitteen ja kaikkien palvelukseen ottamisten tavoitteen, sellaisena kuin se ilmenee henkilöstösääntöjen 4 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja 27 artiklan ensimmäisestä kohdasta.

56 Valittaja väittää ensiksikin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui virheellisesti riidanalaisen kilpailun pääasialliseen tavoitteeseen, joka tälle oli subjektiivisesti asetettu kilpailuilmoituksen otsikossa ”siirtymistä – – koskeva sisäinen kilpailu”, kun se totesi, mihin ryhmiin kuuluvat hakijat saatettiin laillisesti hyväksyä tähän kilpailuun.

57 Valittaja väittää, että tällaisen toteamuksen olisi pitänyt pikemminkin perustua kyseisen kilpailun objektiiviseen luonteeseen, sellaisena kuin se ilmenee itse kilpailuilmoituksessa vahvistetuista objektiivisista osallistumisedellytyksistä. Valittaja täsmentää tältä osin, että riidanalainen kilpailu oli avoin paitsi ura-alueen B virkamiehille, jotka halusivat siirtyä ura-alueen A virkamiehiksi, myös ura-alueiden A ja B väliaikaisille toimihenkilöille, jotka halusivat tulla vakinaistetuiksi.

58 Valittaja väittää, että kun kilpailua luonnehditaan ”toimielimen sisäiseksi kilpailuksi”, ylimääräisten toimihenkilöiden osallistumista ei saa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä erityisesti asiassa

16/64, Rauch vastaan komissio, 31.3.1965 annetun tuomion (Kok. 1965, s. 179) ja asiassa T-142/00, Van Huffel vastaan komissio, 15.11.2001 annetun tuomion (Kok. H. 2001, s. I-A-219 ja II-1011) nojalla estää.

59 Valittaja väittää toissijaisesti, että jos voidaan katsoa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luonnehtinut riidanalaisen kilpailun ”siirtymistä koskevaksi kilpailuksi” eikä ”toimielimen sisäiseksi kilpailuksi”, se on tehnyt oikeudellisen virheen, koska tällainen luonnehdinta perustuu asianosaisten hyväksymiin subjektiivisiin kriteereihin. Hän esittää, että vaikka oletettaisiinkin, että riidanalaisen kilpailun pääasiallisena tavoitteena oli siirtyminen ura-alueelta B ura-alueelle A, kyseessä oli kuitenkin myös vakinaistamista koskeva kilpailu, ja se olisi näin ollen luonnehdittava ”sisäiseksi kilpailuksi”, sillä henkilöstösääntöjen 4 ja 29 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä tällainen kilpailu määritellään kilpailuksi, joka on avoin henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle laajassa merkityksessä eli kaikille niille, jotka ovat toimielimen palveluksessa julkisoikeudellisen siteen perusteella.

60 Valittaja väittää toiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että ylimääräisten toimihenkilöiden sulkeminen riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle ei loukkaa kaikkien palvelukseen ottamisten tavoitetta, sellaisena kuin se ilmenee henkilöstösääntöjen 4 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja 27 artiklasta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä sekä erityisesti edellä mainitussa asiassa Van Huffel vastaan komissio annetusta tuomiosta.

61 Valittaja väittää, että kyseinen tavoite edellyttää, että kilpailuun osallistumisen edellytykset asetetaan täytettävien virkojen vaatimusten mukaisesti. Valittajan mukaan asia ei kuitenkaan ole näin riidanalaisen kilpailun osallistumisedellytysten osalta, sillä niissä suljetaan pois ryhmä potentiaalisia hakijoita, joilla kuitenkin on vastaavat ominaisuudet kuin kyseiseen kilpailuun hyväksytyillä hakijoilla.

62 Valittaja toistaa tältä osin, että ylimääräisten toimihenkilöiden asema on riidanalaisen kilpailun osalta rinnastettavissa ura-alueen B virkamiesten tai väliaikaisten toimihenkilöiden asemaan, koska mikään näistä kolmesta henkilöryhmästä ei ole osoittanut pätevyyttään ura-alueeseen A kuuluvien tehtävien osalta. Lisäksi se, että ylimääräiset toimihenkilöt voivat palvelussuhteen ehtojen 3 artiklan mukaisesti hoitaa kaikentyyppisiä tehtäviä, merkitsee sitä, että nämä toimihenkilöt ovat yhtä kyvykkäitä tai lähes yhtä kyvykkäitä kuin virkamiehet. Valittaja väittää myös, että kilpailuilmoituksessa itsessään hyväksytään merkityksellisenä työkokemuksena paitsi ajanjaksot, jolloin hakija on työskennellyt virkamiehenä tai väliaikaisena toimihenkilönä, myös ajanjaksot, jolloin tämä on työskennellyt ylimääräisenä toimihenkilönä. Valittajan mukaan tästä ilmenee, että missä hyvänsä näistä tehtävistä hankittu työkokemus on samanarvoista. Valittaja katsoo, että näytön mahdollisimman suuresta pätevyydestä, tehokkuudesta ja ehdottomasta luotettavuudesta on ilmettävä menestymisestä esivalinta- ja valintakokeissa.

63 Komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tunnusti perustellusti, että riidanalainen kilpailu oli lähinnä kilpailu siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A ja että kyseisellä kilpailulla pyrittiin kehittämään niiden virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden uraa, jotka komissio oli jo ottanut palvelukseen henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan mukaisesti.

64 Komissio toteaa, että vaikka kyseinen kilpailu oli tietyissä tapauksissa myös ylennyskilpailu, tämä seikka ei voi velvoittaa nimittävää viranomaista avaamaan tätä kilpailua toimielimen koko henkilöstölle ja näin ollen muuttamaan kilpailun pääasiallista tavoitetta. Tällainen vaihtoehto loukkaisi nimittävälle viranomaiselle kilpailuasioissa annettua laajaa harkintavaltaa.

65 Komissio väittää, että toisin kuin valittaja esittää, yksikön etu tarkoittaa virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden uran kehittymistä, sillä yhteisöjen tuomioistuimet ovat jo katsoneet tällaisen tavoitteen lainmukaiseksi (asia 90/74, Deboeck v. komissio, tuomio 16.10.1975, Kok. 1975, s. 1123 ja yhdistetyt asiat T-40/96 ja T-55/96, de Kerros

ja Kohn-Bergé v. komissio, tuomio 6.3.1997, Kok. 1997, s. II-135, 46 kohta). Se väittää lisäksi, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 2 kohdassa säädetään myös, että yksinomaan virkamiehille järjestetään sisäisiä kilpailuja, jotta nämä voivat siirtyä ylemmälle ura-alueelle, ja tällä säännöksellä ylimääräisiä toimihenkilöitä estetään osallistumasta näihin kilpailuihin, sillä heihin sovellettavan palvelussuhdejärjestelmän erityispiirteiden takia he eivät voi ilmoittautua näihin kilpailuihin.

66 Komissio väittää, että edellä mainitussa asiassa Rauch vastaan komissio annetulla tuomiolla ei ole sitä absoluuttista arvoa, jonka valittaja tuntuu sille antavan. Se tuo esiin, että kyseisessä asiassa on kyse vuonna 1963 järjestetystä kilpailusta, jota leimaavat kyseisen ajanjakson olosuhteet eli se, että komissio oli tuolloin järjestäytymässä ja turvautui laajasti ylimääräisiin toimihenkilöihin. Komissio esittää, että vuonna 2004 sen palveluksessa oli suuri määrä virkamiehiä ja väliaikaisia toimihenkilöitä, joille se halusi riidanalaisen kilpailun avulla antaa viimeisen mahdollisuuden siirtyä ylemmälle ura-alueelle sisäisen kilpailun kautta ennen sen asetuksen voimaantuloa, joka tulisi poistamaan tämän mahdollisuuden.

67 Komissio katsoo, että valittaja on turhaan vedonnut täytettävien virkojen osalta asetettuihin vaatimuksiin osoittaakseen, että ensimmäiseen palvelukseen ottamiseen liittyvällä kriteerillä ei ole merkitystä. Täytettäviä virkoja ei nimittäin ollut vielä täsmällisesti määritetty riidanalaisen kilpailun aikana. Tällä kilpailulla pyrittiin laatimaan varallaololuettelo tietyille aloille. Ensimmäiseen palvelukseen ottamiseen liittyvät vaatimukset olivat näin ollen asianmukainen kriteeri. Asia on näin erityisesti siksi, että virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden pätevyyden ja luotettavuuden ylläpitämistä arvioidaan määräajoin.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

68 On todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausui valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että kilpailuilmoituksesta ilmenee, että riidanalainen kilpailu oli luonnehdittava ”sisäiseksi kilpailuksi siirtymisestä ura-alueelta B ura-alueelle A”. Kyse on henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta ”toimielimen sisäisestä kilpailusta”.

69 Valittaja nojautuu edellä mainittuun asiaan Rauch vastaan komissio ja väittää, että tällaisen kilpailun on ehdottomasti oltava avoin kaikille toimielimen palveluksessa oleville henkilöille riippumatta siitä, minkätyyppisessä palvelussuhteessa he ovat. Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ylimääräisiä toimihenkilöitä ei saisi valittajan mukaan näin ollen lähtökohtaisesti sulkea toimielimen sisäisen kilpailun ulkopuolelle.

70 Tällaista väitettä ei voida hyväksyä.

71 On tuotava esiin, että edellä mainitussa asiassa Rauch vastaan komissio kantaja kiisti nimittävän viranomaisen oikeuden ulottaa osallistumisoikeus toimielimen sisäisiin kilpailuihin koskemaan myös ylimääräisiä toimihenkilöitä. Asiassa oli kyse siitä, oliko nimittävällä viranomaisella valtuudet sallia ylimääräisten toimihenkilöiden osallistuminen tällaiseen kilpailuun.

72 Yhteisöjen tuomioistuin antoi tähän kysymykseen myönteisen vastauksen, mutta siitä ei kuitenkaan ilmene, että nimittävä viranomainen olisi vastedes velvollinen avaamaan kaikki toimielimen sisäiset kilpailut kaikille asianomaisen toimielimen palveluksessa oleville.

73 Vaikka edellä mainitussa asiassa Rauch vastaan komissio annetun tuomion pelkän sanamuodon lukeminen voi antaa ymmärtää, että toimielimen sisäinen kilpailu koskee kaikkia kyseisen toimielimen palveluksessa olevia henkilöitä, kyseessä olevia säännöksiä on tulkittava myös henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen systematiikan ja tavoitteen mukaisesti.

74 Näin ollen viitatessaan valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa edellä mainitussa asiassa Rauch vastaan komissio annettuun tuomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti totesi, että sisäinen kilpailu koskee ”lähtökohtaisesti” kaikkia toimielimen palveluksessa olevia henkilöitä, mutta se otti myös huomioon sen laajan harkintavallan, joka toimielimille on henkilöstösäännöissä myönnetty kilpailujen järjestämisen osalta, ja hylkäsi valittajan väitteen.

75 Lisäksi on syytä todeta tämän tuomion 66 kohdassa esitettyjen komission väitteiden mukaisesti, että vuonna 1965 annettua yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota, jossa on kyse toimielinten henkilöstöhallinnosta, on syytä tulkita ottamalla huomioon tämänhetkiset vaatimukset.

76 Lopuksi on huomautettava, että tulkinta, jonka mukaan nimittävä viranomainen on velvollinen hyväksymään toimielimen sisäiseen kilpailuun kaikki kyseisen toimielimen palveluksessa olevat henkilöt, loukkaa sitä laajaa harkintavaltaa, joka yhteisön toimielimille on yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä annettu niiden yksiköiden järjestämisen ja erityisesti kilpailuja koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten määrittämisen suhteen (ks. em. asia Deboeck v. komissio, tuomion 29 kohta; asia 39/83, Fabius v. komissio, tuomio 9.2.1984, Kok. 1984, s. 627, 7 kohta; asia 135/87, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 8.6.1988, Kok. 1988, s. 2901, 23 kohta ja asia C-409/02 P, Pflugradt v. EKP, tuomio 14.10.2004, Kok. 2004, s. I-9873, 42 kohta).

77 Kilpailun osallistumisedellytykset on määritettävä yksikön edun perusteella, ja tätä etua määrittäessään yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta (ks. vastaavasti asia 324/85, Bouteiller v. komissio, tuomio 4.2.1987, Kok. 1987, s. 529, 6 kohta; asia 233/85, Bonino v. komissio, tuomio 12.2.1987, Kok. 1987, s. 739, 5 kohta ja asia C-277/01 P, parlamentti v. Samper, tuomio 3.4.2003, Kok. 2003, s. I-3019, 35 kohta).

78 Nämä seikat huomioon ottaen on katsottava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan, että ylimääräiset toimihenkilöt voitiin laillisesti sulkea riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle ilman että tämä väistämättä merkitsi toimielimen sisäisen kilpailun käsitteen rikkomista.

79 Valittaja väittää lisäksi, että riidanalaisella kilpailulla rikotaan henkilöstösääntöjen 4 artiklan ensimmäisen kohdan ja 27 artiklan ensimmäisen kohdan pakottavia säännöksiä, joiden mukaan kilpailuun osallistumisen edellytykset on asetettava täytettävien virkojen vaatimusten mukaisesti. Valittajan mukaan tätä velvollisuutta ei ole noudatettu riidanalaisen kilpailun tapauksessa, sillä tämän kilpailun osallistumisedellytyksillä suljetaan ulkopuolelle ryhmä potentiaalisia hakijoita, joilla on vastaavat ominaisuudet kuin kyseiseen kilpailuun hyväksytyillä hakijoilla.

80 Tämä väite ei kuitenkaan ole vakuuttava.

81 Ensiksikin tämän tuomion 44 kohdassa esitetyistä syistä ei ole osoitettu, että ylimääräisillä toimihenkilöillä on välttämättä vastaavat ominaisuudet kuin virkamiehillä ja väliaikaisilla toimihenkilöillä.

82 Toiseksi velvollisuudesta vahvistaa osallistumisedellytykset täytettävien virkojen mukaisesti ei seuraa, että nimittävä viranomainen on velvollinen hyväksymään kaikki potentiaalisten hakijoiden ryhmät toimielimen sisäiseen kilpailuun.

83 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan, että ylimääräisten toimihenkilöiden jättäminen riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle ei loukkaa henkilöstösääntöjen 4 artiklan ensimmäisen kohdan ja 27 artiklan mukaista kaikkien palvelukseen ottamisten tavoitetta.

84 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

85 Valittaja väittää kolmannella valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti vastaamatta tiettyihin väitteisiin, jotka hän esitti kyseisessä tuomioistuimessa, ja ennen kaikkea niihin, joilla pyrittiin osoittamaan vääräksi komission väite, jonka mukaan pätevyysvaatimusten puuttuminen kilpailuilmoituksesta kokonaan selittyy sillä, että riidanalaiseen kilpailuun oli tarkoitus saada osallistumaan hakijat, jotka olivat jo ensimmäisen palvelukseen ottamisensa yhteydessä osoittaneet olevansa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.

86 Komissio katsoo, että toisin kuin valittaja väittää, valituksenalainen tuomio on riittävästi perusteltu, koska hylätessään ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi kriteerin, joka koski henkilöstösääntöjen

27 artiklan ja palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan soveltamista virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden ensimmäisen palvelukseen ottamisen yhteydessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ensimmäiseen virkkeeseen ja 53 artiklan ensimmäiseen kohtaan perustuva ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluvelvollisuus ei velvoita kyseistä tuomioistuinta tekemään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä väitteitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan henkilö, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu koskee, saa niiden avulla selville kyseisen ratkaisun syyt ja yhteisöjen tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (ks. em. asia Degussa v. komissio ja neuvosto, tuomion 103 kohta).

88 Valituksenalaisen tuomion 49–53, 56, 57 ja 59–62 kohdasta ilmenee tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on selittänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla ne syyt, joiden takia ylimääräisten toimihenkilöiden sulkeminen riidanalaisen kilpailun ulkopuolelle oli perusteltua, ja osoittanut, että kaikkiin palvelukseen ottamisiin liittyvää tavoitetta on noudatettu.

89 Kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

90 Edellä esitetystä seuraa, että valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

91 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Työjärjestyksen 122 artiklan toisesta kohdasta ilmenee kuitenkin, että tätä 70 artiklaa ei sovelleta toimielimen virkamiehen tai muun toimihenkilön toimielintä vastaan tekemään valitukseen.

92 Koska komissio on vaatinut Chetcutin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Chetcuti velvoitetaan korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset